

Микола Хвильовий (справж. Фітільов М. Г.) – найяскравіша постать українській літератури. Народився в родині вчителя села Тростянець Охтирського повіту на Харківщині. Один із перших організаторів пореволюційної української літератури, член Центрального Бюро об'єднання письменників «Гарт» (1922-1925), душа і провідник «Урбінь» (вузько мистец., напрямкова група в середині «Гарту», 1923), ініціатор і головний промоутер великої дискусії про шляхи розвитку і стилі української літератури. Організатор і ідейний провідник «Вапліте» - 1925-1928, «Літературного Ярмарку» - 1929, «Пролітфронт» – 1930. Основоположник і теоретик нової течії в пореволюційній літературі – активного романтизму. На початку масового терору проти українського народу, його інтелігенції та української літератури, в знак протесту, покінчив життя самогубством 13 травня 1933 року.

На літературний шлях Микола вступив у 1917 р. Написав збірки поезій, оповідань: «Сині етюди» (1923), «Осінь» – етюди (1924), «Синій листопад» (1926), романи «Вальдшнепи», «Іраїда» (незакінч. роман). Автор культурно-політичних памфлетів, що проголошували потребу літературних зв'язків із Західною Європою і розрив з Москвою. Ці памфлети викликали відому літературну дискусію, яка набрала свого часу великого розголосу. На виставці представлені прижиттєві твори автора, а також ті, що були надруковані в діаспорі Канади, Австралії, Великої Британії, Німеччини та США.